

■ Сімпозіум пісьменнікаў свету

СКАРЫНА АСВЯТЛЯЕ ГУМАНІТАРНУЮ ПРАСТОРУ

Сёння ў Мінску пачынае сваю работу Міжнародны сімпозіум літаратараў «Пісьменнік і час: 500-годдзе беларускага кнігадрукавання як частка сусветнай кніжнай гісторыі».

У Беларусь прыехалі паэты, празаікі, публіцысты з 17 краін свету. З некоторымі з іх сустрэўся наш карэспандэнт.

СТАР. 3

СКАРЫНА АСВЯТЛЯЕ ГУМАНІТАРНУЮ ПРАСТОРУ

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

Рымна Ханінава, літаратуразнаўца, перакладчык (Расійская Федэрацыя, г. Эліста):

— Я ўпершыню ў Беларусі. Тут ваяваў мой бацька — партызанскі разведчык Міша Чорны. Гітлерайцы за яго галаву абяцалі тысячу нямецкіх марак. Мой бацька назаўсёды палюбіў Беларусь. І выдаў у Эліске кнігу Янкі Купалы на калмыцкай мове. Я прывезла яе ў ваш Купалаўскі музей. Прыехаўшы ў пярэдадзень сімпозіума, я гуляю па Мінску, з'ездзіла ў Беразіно, ганаровым грамадзянінам гэтага горада быў названы мой бацька — паэт і перакладчык Міхаіл Ханінав — шмат дзесяцігоддзяў назад. Я ўражана чуласцю, сардэчнасцю ваших людзей. Уражана цішынёю і спакоем у Мінску.

Агагельды Аланазараў, паэт, перакладчык, празаік (Рэспубліка Туркменістан, г. Ашгабад):

— Мне падаецца, што нашы краіны, нашы народы вельмі блізкія. Я шчаслівы ад таго, што ў Мінску ў розныя дзесяцігоддзі пабачылі свет трох мае кнігі на беларускай мове. Усе паэтычныя зборнікі адрасаваны дзецям. Мне пашчасціла быць знаёмым з многімі беларускімі літаратарамі — Валянцінам Лукшам, Міхасём Карпенкам, Мікалаем Калінковічам... Кожнае з гэтых знаёмстваў прынесла мне шмат душэўных сіл, дапамагло ў маіх маральных і мастацкіх пошуках. Такія ўжо вы, беларусы, што здольныя ўплываць, настроўваць на светлыя памкненні. Дзякую вам

за гэта! Летась два нашыя часопісы — «Дунья эдэбіяты» («Сусветная літаратура») і «Каракум» — зрабілі «беларускія» выпускі. Што адметна, побач з перакладамі беларускіх паэтаў і празаікаў — наших сучаснікаў наш таленавіты перакладчык Набаткулі Рэджэпаў пераўвасобіў на туркменскую мову і беларускіх класікаў — Янку Купалу і Максіма Танка. Значыць, традыцыі цікавыя, значыць — традыцыі захоўваюцца. І ў Беларусі, і ў Туркменістане. А па сённяшнім часе гэта дарагога каштуе!..

Ато Хамдам, празаік, драматург, перакладчык (Таджыкістан, Душанбе):

— Часта наведваючыся ў Беларусь, з захапленнем назіраю за развіццём вашай краіны, за сацыяльнымі дасягненнямі, здабыткамі... Бачу абыякавасць дзеячаў культуры, літаратуры ў захаванні нацыянальнай спадчыны. Ва ўмовах, калі глабалізацыя з усімі яе наступствамі знішчае, трушчыць духоўнасць, маральныя бастыёны, гэта, як ніколі, важна. Ведаю — і са слоў сваіх беларускіх сяброў, і з масмедиа — пазіцыю Прэзідэнта Беларусі Аляксандра Лукашэнкі. Менавіта ваш лідар уяўляеца мне сапраўдным бастыёнам духоўнасці і асветніцтва. Пра гэта і буду гаварыць на сімпозіуме, прысвяченым беларускаму кнігадрукаванню і вялікаму Францыску Скарыну.

Запісаў Сяргей ШЫЧКО.